

C A P V T I I.

Quoniam autem iij, qui imitantur, agentes imitantur, necesse verò est eos aut bonos aut malos esse (mores enim fermè hos consequuntur solos. nam vitiisitate, & virtute in moribus differunt omnes) aut meliores, quam secundū nos, aut peiores necesse est imitari. Ut ex pictoribus polygnotus quidē meliores: Pauson vero de teriores: at Dionysius similes pingebat. Mā nifekum autē est, quod & ex iis, qua dictæ

η κατ' οὐρανούς, η χείροντας αἰδήκην μητέραν, από την ουρανού σὲ χείρας, Δεσμόντος δὲ ὀμοιοῖς εἴκαστον.

Α ρύθμιος καὶ λόγοι καὶ φρεσοί τούτοις εἰς οὐχ
εἰς, οὐ μεμυγμένοις δέ, αφονίᾳ μὲν καὶ ρύθ-
μῳ χαράμενοι μόνον, ἡ τε αὐλητικὴ καὶ ἡ πο-
ταρεστικὴ, καὶ εἴ τινες ἔτεραι τυγχανόστου-
σαν τοιάδε οὐδεμίην δέ οὐδὲ συεξέργων, αν-
τοῦ δὲ τῷ ρύθμῳ μημονίᾳ χωρέεις αφο-
νίας, οὐδὲ δράμης. καὶ γὰρ οὗτοι διὰ τοῦ
χαραπτίσαντον ρύθμον μημονίας καὶ δράμης
καὶ πάσῃ καὶ τούτῃ εἰς, οὐ δέ ἐποποιάμονον
τοῖς λόγοις Κλασσῶν, τοῖς μέθεσις καὶ τούτοις
εἴτε μηγνύσας μετ' ἀλλήλων, εἴτε ἐν τῷ
τρίτῳ χρωμάτῃ θέμα μέτετον τυγχανόστοι μέ-
χετε τοις. οὐδὲν γὰρ αἴ ἔχειται οὐνομάστη
κοινὸν τοῦ Σωφρονος καὶ Πεντέλου μέρους,
καὶ τοῖς Σωκρατικοῖς λόγοις. οὐδέν εἴ τις διὰ
τεμέτων, οὐδὲ γεγένεν, οὐδὲ ἄλλων πιγῶν τοῦ
τοιούτων ποιεῖτο τὰ μίμικτα πλήν οἱ αἴ-
C δραποὶ γα σωμάτων τῷ μέτρῳ τὸ ποιεῖν,
τοῖς μὲν ἔλεγοντοσι, τοῖς δέ ἐποποιίαις αγο-
μένων, οὐδὲ τοῖς καὶ μέμικτον ποιεῖται,
ἄλλα κοινῇ καὶ τῷ μέθεν τεραστικορύθμοντες
καὶ γὰρ αἱ λατεσκὸν ή μεσοπόν τι διὰ τοῦ μέ-
τρων ἐκφέρονται, οὐ τῷ καλεῖν εἰώθαστον. οὐ-
δὲν δέ κοινόν δέται Ομύρος καὶ Εὔπεδοςκλεῖ,
πλήν τῷ μέθεν. δι' οὐ τὸν μὲν ποιεῖται δίκαιον
καλεῖν· τὸν δέ, φιλολόγου μάθλουν ή ποιε-
τῶν ομοίως δέ καὶ εἴ τις ἀπαντεῖ τὰ μέτρα
μηγνύσων, ποιεῖτο τὰ μίμικτα, καθέστρωτο
Χαρύμων ἐποίησεν Ιπποκένταυρον, μικτῶν
ρυθμῶν δέ αἴπειτο τῷ μέτρῳ, εἰνδῆν
καὶ ποιεῖται τεραστικορύθμοντες. Φεδεί μὲν οὖς
τούτων διεφέρειν τὰ τον τὸν Σόπον. εἰσὶ δέ πι-
νες αἵ πάσι τριῶν τοῖς εἴρημέντοις λέγοι δέ,
οὐδὲ, ρύθμῳ καὶ μέλει καὶ μέτρῳ, ὥστερ οὐ τε
τῷ διδυσκαλεῖσθαι ποιεῖται, καὶ οὐ τῷ μίμικτῳ,
ιετὸν τε τραγῳδία καὶ η κομῳδία. Διαρέ-
γονται δέ, ὅπις αἴ μέλαι πάσιν, αἵ δέ καὶ μέ-
τρος ταῦτας μὲν αὐτοὶ λέγοι ταῖς διαφοραῖς τῷ
τριχνῷ, αἵ ποιουμενται τὰ μίμικτα.

Κεφαλαίου 6.

Επεὶ δὲ μηδαμῶν οἱ μηδένεις φρόντισται τούτοις, αὐτὸν μὲν τούτοις ἡ πονητὴ^F οἰς ἡ φάντασις (τὰ γὰρ ἡ θηρίας ἀεὶ τούτοις ἀποκλυνεῖ μάνος, κακία γὰρ οὐδὲ φρεστῆ τε ἡ ἡδια φέρεται πάντες) ποτε βελτίσσον, πατέρων οἱ χραφεῖς. Πολύγνωτος μὲν κρείποτε, τοιούτου μὲν, ὅπερ τὴν λεχθεισῶν ἐκδίκη μηδένεσσιν.